

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/98/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010117
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3712010117.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2012 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici v trestnej veci obžalovaných

X) O. A. ,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom I., S. XXXX/XXX, okr. Z., zamestnaný v s.r.o. A. I.,

X) A. A.

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom I., L. XXXX/XX, okr. Z., zamestnaný v s.r.o. T. A. J. Z.,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici č. k. 2T/58/2012-268 zo dňa 15.05.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 2T/58/2012-268 zo dňa 15.05.2012 boli obžalovaní O. a A. A. uznaní vinnými zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a), d) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák., spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pretože dňa 2. augusta 2011 v čase okolo 15.15 hod. v obci Beluša, okr. Púchov, na ceste z vlakovej stanice obžalovaný 1) O. A., zastavil J. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., E. XXXX, ktorého oslovil s tým, že dlží svojej bývalej manželke peniaze, po čom ho začal udierať rukami, vyhrážal sa mu fyzickým napadnutím a až zásahom manželky obžalovaného 1) O. A. sa incident skončil a následne v ten istý deň obžalovaný 1) O. A. prišiel za J. G. do pohostinstva zvanom „U W.“, v obci I., nachádzajúcom sa oproti autobusovej stanici, na motorovom vozidle S. S. S. XX V-1, evidenčného čísla Z. XXX I., modrej farby, a vyzval ho, aby išiel s ním, čo J. G. odmietol, tak ho chytil za plecia, nasilu ho strčil do svojho motorového vozidla, a zaviezol ho pred rodinný dom XXXX/XX, na L. ulici, v obci I., kde sa J. G. pokúsil o útek, v čom mu obžalovaný 1) O. A. zabránil a násilím ho vtiahol do garáže rodinného domu, v ktorej sa už nachádzal aj obžalovaný 2) A. A., pričom obaja obžalovaní začali J. G. vulgárne nadávať a prikázali mu, aby im vyplatil jeho dlh vo výške X.XXX €, čo odmietol s tým, že finančné prostriedky nemá, po čom ho obaja obžalovaní donútili, aby obvolal svoju rodinu a vypýtal si od nich sumu vo výške 3.000 €, čo urobil, no peniaze mu nemal kto požičať, a tak za každú odpoveď dostal facku alebo kopanec od oboch obžalovaných, ktorí ho opakovane fyzicky napádali aj tým spôsobom, že ho viackrát udreli pästami do oblasti tváre, pričom mu rozbili slnečné okuliare, následne mu obaja obžalovaní prikázali, aby vybral všetko čo má pri sebe, načo vybral peňaženku, v ktorej mal finančnú hotovosť vo výške 10

€, bankomatovú kartu Slovenskej sporiteľne, pričom požadovali, aby im uviedol PIN kód, ktorý však nevedel, tak ho obaja obžalovaní opätovne kopali a obžalovaný 2) A. A. ho bil konopným lanom po celom tele, pričom sa J. G. vyhrážal aj použitím horolezeckého lana, po čom J. G. zavolať svojej sestre J. D., ktorá mu PIN kód povedala, následne obžalovaný 1) O. A. odišiel s platobnou kartou, asi na 15 minút z garáže do bankomatu a po návrate do garáže kričal na J. G. z dôvodu, že mal na účte len 130 €, z ktorého vybral sumu vo výške 120 €, pričom obaja obžalovaní vrátili 20 € J. G. a sumu vo výške 100 € si ponechali ako prvú splátku z jeho dlhu a počas celého incidentu, ktorý trval 40-45 minút na neho psychicky a fyzicky naliehali, že ak do štvrtka, t.j. 04.08.2011 nezoženie 2.900 €, tak navštívia jeho rodinu, zistia si jeho adresu v A. s tým, že to nedopadne dobre a po skončení fyzického napádania na neho vyliali vedro vody a kázali mu garáž poupratovať od krvi a taktiež upratať rozbité okuliare, potom mu v garáži dali na hlavu jeho kabát, vyniesli ho do auta a zaviezli na vlakovú stanicu, kde mu kázali kúpiť si lístok do Nitry, čo aj J. G. urobil, čím J. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., E. XXXX, spôsobil zlomeninu VI-IX. rebier vľavo, bez posunu úlomkov, pomliaždenie prednej steny hrudnej vpravo a hrudníka vzadu, otras mozgu, viacpočetné pomliaždenie vlasatej časti hlavy, ľavej čelovej krajiny, ľavej ušnice, ľavej jarmovej krajiny, hornej pery vľavo a oboch lakťových kĺbov, pomliaždenie ľavého lakťového nervu s porušením jeho vodivých vlákien, pomliaždenie nosa, s obmedzením v obvyklom spôsobe života do 6 týždňov, pričom odcudzením finančnej hotovosti získanej výberom z platobnej karty mu spôsobili škodu vo výške 100 €, rozbitím slnečných okuliarov škodu vo výške 9,79 €, teda spôsobili škodu v celkovej výške 109,79 €.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním prokurátorky okresnej prokuratúry, a to čo do výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania namietala, že súd prvého stupňa pochybil v tom, že skutok obžalovaných nesprávne právne kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a), d) Tr. zák., s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. Súd takto postupoval z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia zisteného skutkového stavu, keď podľa jeho názoru nebolo žiadnym spôsobom a žiadnym dôkazom preukázané, že by obžalovaní mali úmysel zmocniť sa cudzej veci, nakoľko protiprávneho konania sa dopustili len z dôvodu, že chceli donútiť poškodeného, aby im uhradil dlhované peniaze. Poukazovala na to, že trestný čin lúpeže je špeciálnym trestným činom k trestnému činu vydierania, nakoľko cieľ a prostriedky na dosiahnutie sú pri trestnom čine lúpeže užšie. Vyžaduje sa tu konanie páchatel'a v úmysle zmocniť sa cudzej veci, v bezprostrednej časovej nadväznosti za použitia násillia, alebo hrozby bezprostredného násillia. Objektívna stránka daného trestného činu spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia, v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Obžalovaní sa v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní ku skutku priznali, taktiež poškodený J. G. podrobne popísal priebeh skutku spáchaného obžalovaným, ale poprel existenciu akéhokoľvek finančného záväzku voči obžalovanému O. A.. Keďže nebola preukázaná existencia pohľadávky vo výške 3.000 € voči poškodenému, čím obžalovaný O. A. odôvodňoval motív svojho protiprávneho konania, nie je takáto zmena právnej kvalifikácie namieste. Aj v prípade oprávnenosti nároku obžalovaného voči poškodenému ide o občianskoprávny vzťah a spôsob vymáhania dlžnej sumy násillím treba považovať za protiprávny a trestne postihnuteľný. Nevrátené finančné prostriedky sú vo vzťahu k tomu, kto ich poskytol, cudzou vecou. Vzhľadom na uvedené mal súd prvého stupňa posúdiť konanie obžalovaných v zmysle podanej obžaloby a následne pri určení druhu a výšky trestu mal vychádzať z trestnej sadzby od 7 do 12 rokov, stanovenej v osobitnej časti Trestného zákona za daný trestný čin. Žiadala preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. zrušil výrok o vine a treste v napadnutom rozsudku u oboch obžalovaných, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obžalovaných za vinných zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák., čiastočne dokonaného a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. a uložil každému z nich podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), l) Tr. zák. trest odňatia slobody nepodmienečne v prvej polovici individuálnej trestnej sadzby a aby ich pre výkon tohto trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ďalej aby im uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks konopného lana a 1 ks horolezeckého lana a zároveň, aby podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa v celom rozsahu pridžialovala dôvodov podaného odvolania, ako aj jeho konečného návrhu a žiadala tomuto vyhovieť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podľa názoru krajského súdu tieto aj správne vyhodnotil a na základe takéhoto vyhodnotenia dôkaznej situácie správne ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu nemal žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdom prvého stupňa. Napokon skutkové zistenia vyplynuli z doznania sa samotných obžalovaných a v podstatnej miere korešpondovali aj z výpovedí poškodeného. Odvolací súd sa pri svojom rozhodovaní zamerával predovšetkým na odvolaním prokurátorky vytýkané pochybenie súdu prvého stupňa, ktoré malo spočívať v nesprávnej právnej kvalifikácii konania obžalovaných a následne aj v rozhodovaní o treste. K tomu odvolací súd uvádza, že ustanovením § 188 Tr. zák. sú chránené dva objekty, a to osobná sloboda a majetok poškodeného. Naproti tomu ustanovením § 189 Tr. zák. je chránené slobodné rozhodovanie človeka. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel' neoprávnené núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia. Podstatnou skutočnosťou pre odlišenie konania páchatel'a a tým pre použitie príslušnej právnej kvalifikácie jeho konania je však jeho subjektívna stránka a najmä jej dôležitá súčasť a to motív. Motívom páchatel'a pri trestnom čine lúpeže je zmocnenie sa cudzej veci patriacej inému v tom najjednoduchšom poňatí chcieť niečo, čo má druhý u seba. Motívom konania oboch obžalovaných ako to vyplynulo z dôkaznej situácie bolo však dosiahnuť, aby poškodený začal splácať dlh, ktorý zanechal voči obžalovanému O. A.. O existencii dlhu voči O. A. zo strany poškodeného nemal ani odvolací súd žiadne pochybnosti. Okrem čestného vyhlásenia bývalej manželky poškodeného sa v spise nachádzajú aj ďalšie listinné dôkazy podporujúce toto tvrdenie, a to zmluva o úvere 100.000 Sk, ktorý si vzal obžalovaný O. A. zo SISp dňa 25.02.2005 a potvrdenie o prevode uvedenej sumy na účet vtedy ešte manželov G. z toho istého dňa. Podstatnou okolnosťou potvrdzujúcou motív páchatel'ov je však fakt, že keď z účtu poškodeného vybrali sumu vo výške 120 €, 20 € mu vrátili s tým, že 100 € si ponechali ako prvú splátku na splatenie dlhu pre ľahšie počítanie, čím mal poškodený zostať obžalovanému O. A. dlžný sumu 2.900 €. Vychádzajúc z takejto dôkaznej situácie, nemal potom ani odvolací súd pochybnosti o tom, že súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval konanie oboch obžalovaných ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a), d) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. V tomto smere nepovažoval teda odvolanie prokurátorky, pokiaľ sa týka právnej kvalifikácie, za dôvodné.

Odvolací súd preskúmal aj výrok o treste napadnutého rozsudku, pričom ani tu zo strany súdu prvého stupňa nezistil žiadne pochybenie. Trest odňatia slobody uložený vo výmere dvoch rokov u oboch obžalovaných za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sa javí byť trestom primeraným a zákonným, pričom ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že podmienený odklad jeho výkonu na primerane uloženú skúšobnú dobu bude mať na prevýchovu a nápravu obžalovaných dostačujúci účinok. V osobách oboch obžalovaných ide o prvotrestaných páchatel'ov, do spáchania skutku žili riadnym životom, ku skutku sa doznali, tento viackrát oľutovali a uvedomili si nesprávnosť a trestnoprávnu zodpovednosť svojho konania. Počas pomerne dlhej trojročnej skúšobnej doby budú mať dostatočnú možnosť preukázať, že v tomto prípade išlo u nich o ojedinelé zlyhanie a vybočenie z doterajšieho riadneho života.

Keďže odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste prepadnutia veci a vo výroku o náhrade škody v napadnutom rozsudku, s poukazom na horeuvedené dôvody odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.